

Dijk van een 'Johannes Passsion'

Regina Arbouw

De 34^e editie van de door Soli Deo Gloria gezongen 'Johannes Passsion' op Witte Donderdag was goed voor een afgeladen Oosterkerk. Deze traditie heeft zich vastgenesteld op de muziekkalender in onze regio en leeft bij een omvangrijk concertpubliek.

Met het openingskoor 'Herr unser Herrscher' kon de hernieuwde kennismaking met het koor en dirigent Marcel Joosen beginnen. Geen bescheiden of enkelvoudige start van de avond, maar meteen deze aanroep. Muzikaal veeleisend en veelzeggend voor het verdere verloop van de avond. Het was er

Muziek

'Johannes Passion' door Soli Deo Gloria. Bijgewoond in de Oosterkerk in Hoorn op Witte Donderdag 24 maart.

allemaal. Temperament, tempo, dynamiek, (bijna)dissonantie en vooral heel veel enthousiasme. Je reinste opera. Het koor vervult in dit oratorium in zijn zang verschillende taken. Het vertolkt ondermeer de volkskoren, de mening van de massa,

veranderlijk als het weer en met een enkel vraagwoord gemakkelijk te manipuleren. Ook de rol van de gelovigen, de troost aan de achterblijvers en toehoorders wordt door het koor vocaal weergegeven. Soli Deo Gloria slaagde er tijdens dit concert in om in ieder koor – kort of wat langer – de passende lading te laten doorklinken. De stemmengroepen werkten uitstekend samen, steeds weer was daar die zorgvuldige balans, de afgewogen dynamiek, het doordachte volume. De combi kracht en emotie bracht vooral aan de koralen muzikale en emotionele meerwaarde. In de volkskoren was het gemis

door Soli Deo Gloria

aan een stevige tenorengroep soms merkbaar, hoewel de staande heren hun volle inzet gaven. Gelukkig weerstonden ze de verleiding hun geringe aantal te compenseren met volume. De interne harmonie binnen de stemmengroepen was hecht, de samenwerking met dirigent en begeleiders uitstekend.

Soli had zich verzekerd van een aantal uitstekende solisten, tenor Robbert Overpelt is een nieuwe aanwinst voor onze regio. Hij zong een goede evangelist, heel soms wat scherp en puntig, maar steeds razend muzikaal. De Christus van Nanco de Vries werd niet deemoedig, maar sterk en zelfbe-

wust gezongen, mooie partij. Hans de Vries zong mooie, sober gezongen aria's en interacties. Hij paart een prachtige stem aan een expressieve voordracht. Sopraan Diane Verdoodt, alt Esther Kuiper en bas Joris Bosmans kregen de kans zich te bewijzen in de beroemde aria's. De begeleiding van het Noordhollands Bach Orkest en het continuo met organist Cor Brandenburg was goed en stabiel, die van gambiste Ania Katynska roerend mooi. Het is dirigent Marcel Joosen gelukt om van koor, orkest en solisten tot een eenheid te smeden, het was een dijk van een uitvoering.